N:o 77. 1878.

FINLANDS ALLMÄNNA TIDNING

Utdelas i Helsingfors hvarje helgfri dag kl. 4 e. m. i de officiela tidningarnas kontor, Kyrkogatan 14; i landsorten å resp. postkontor. — Pris för hel årgång 12 mark, för half årgång 6 mark, för tre månader 3 mark finskt mynt, postarvodet oberäknadt. Lösnummer à 15 penni säljas i tidningskontoret.

Tisdagen den 2 April.

Kungörelser och annonser emottagas i de officiela tidningarnas kontor från kl. 11 f. m. till 2 e. m. och från 4 till 6 e. m. samt införas emot ett pris af 10 penni per rad af vidpass 40 bokstäfver. Redaktionens byrå: Kyrkogatan 14.

Officiela Afdelningen

Hans Kejserliga Majestäts Nådiga bref till Guvernören i Åbo och Björneborgs län, angående förändrade bestämningar om Rådstufvurättens och Magistratens i staden Nystad sammansättning. Utfärdadt i Helsingfors, den 25 Februari 1878.

ALEXANDER den Andre, etc. etc. etc. Sedan I uti skrifvelse af den 14 Oktober 1876 till Oss i underdånighet insändt ett af Stadsfullmäktige i staden Nystad framstäldt förslag om förändrad sammansättning af Rådstufvurätten och Magistraten derstädes, jemte bemälde Magistrats öfver förslaget afgifna yttrande, hafve Wi, efter det ej mindre Wår Åbo Hofrätt än Prokuratorn i Wår Senat för Finland afgifvit infordrade underdåniga utlåtanden öfver detsamma samt Magistraten och Stadsfullmäktige fått vidare i saken sig yttra, funnit godt, hufvudsakligen i öfverensstämmelse med hvad Stadsfullmäktige föreslagit, i nåder fastställa följande bestämningar i ämnet, nemligen:

Af de å staden Nystads nu gällande aflösningsstat uppförde fyra politierådmanstjenster indragas de för närvarande lediga två tjensterna och ytterligare en dylik befattning så snart någondera af de än qvarstående två politierådmännen från sin tjenst afgår, hvaremot en ny justitierådmanstjenst inrättas; till följd hvaraf stadens Rådstufvurätt och Magistrat komma att framdeles utgöras af Borgmästare samt en Justitie- och en Politierådman.

Vid stadens nuvarande Borgmästares afgång från tjensten indrages jemväl den å staten upptagna notariebefattning, hvarefter protokollsföringen ombesörjes vid Rådstufvurättens sammanträden af Justitierådmannen och hos Magistraten af Borgmästaren, hvilken det äfven åligger att, derest justitierådmanstjensten icke tidigare blifvit besatt, intill dess så skett, handhafva protokollet vid Rådstufvurättens sammanträden.

Är Borgmästaren af jäf, sjukdom, annat laga förfall eller bortresa från staden på kortare tid, högst fjorton dagar, hindrad att sin tjenst utöfva, eller har, efter skedd anmälan om hans afgång från tjensten, tjenstförrättande Borgmästare under ledigheten ännu icke blifvit tillförordnad, skall Justitierådmannen under tiden föra ordet i Rådstufvurätten och Magistraten, i hvilka händelser såsom ock vid jäf eller tillfälligt förfall för Justitierådmannen eller under inträffad ledighet af justitierådmanstjensten, Rådstufvurätten är domför med Ordföranden och två icke lagfarne bisittare.

Hvad Wi sålunda förordnat, varder Eder, till kännedom samt för att vederbörande förständigas, härigenom i nåder meddeladt. Helsingfors den 25 Februari 1878.

Enligt Hans Kejs. Maj:ts Eget Beslut och i Dess Höga Namn,
Dess tillförordnade Senat för Finland:

J. M. Nordenstam. J. PH. Palmén.
Th. Thilén. Albert Nykopp.
Fredrik Gejtel. TH. von Hellfns.
W. Zilliacus. Emil Forsman.
J. F. Pipping.

Af Storfurstendömet Finlands Författnings-Samling för år 1878 har n:o 7 utkommit och innehåller: Hans Kejserliga Majestäts Nådiga Kungörelse, angående tillägg till § 13 uti Nådiga Reglementet för Ingeniörkorpsen för väg- och vattenkommunikationerna i Finland af den 30 Juni 1869. Gifven i Helsingfors, den 28 Februari 1878. — Hans Kejs. Maj:ts Nådiga bref till Guvernören i Uleåborgs län samt Öfverstyrelsen för Medicinalverket, angående inrättande af ett allmänt sjukhus i Torneå stad. Utfärdadt i Helsingfors, den 5 Mars 1878. — Hans Kejserliga Majestäts Nådiga Kungörelse, angående eftergift tillsvidare i det genom Nådiga Kungörelsen den 17 April 1877 meddelade allmänna förbud mot införsel af hö från Kejsaredömet till Finland. Gifven i Helsingfors, den 26 Mars 1878. — Finans-Expeditionens bref till Generaltulldirektionen angående tullfri införsel från Finland till Ryssland af konserverade födoämnen. Utfärdadt i Helsingfors den 20 Februari 1878. — Jordbruks-Expeditionens cirkulärbref till Guvernörerne i Åbo och Björneborgs, Tavastehus, Wiborgs, S:t Michels, Kuopio, Wasa och Uleåborgs län derom, att qvartalsförslagen och årsredovisningen öfver forstmedlen framdeles böra uppgöras af ordinarie landskamreraren. Utfärdadt i Helsingfors, den 28 Februari 1878. — Civil-Expeditionens bref till Guvernören i Uleåborgs län med bestämning om de orter, hvilka, i afseende å sjukvården, skola hänvisas till det blifvande sjukhuset i Torneå stad, m. m. Utfärdadt i Helsingfors, den 5 mars 1878.

Icke-Officiela Afdelningen.

Helsingfors.

F. Cygnæus, den åldrige skalden och för detta universitetsläraren uppvaktades i går, hans sjuttiondeförsta födelsedag, såsom vanligt med sång af den akademiska ungdomen.

— **Stadsfullmäktige** hade i går session inför slutna dörrar i ett ärende, som står i samband med väntade krigsförberedelser.

— **Till utställningen i Paris** komma, efter granskning i S:t Petersburg, aderton konstverk att afgå, (fjorton målningar och fyra plastiska arbeten), af A. v. Becker, K. E. Jansson, B. Lindholm, Hj. Munsterhjelm, A. Liljelund, O. Kleineh, A. Edelfelt, J. Ahrenberg, W. Runeberg, J. Takanen och R. Stigell.

— **Nya theatern** ger i morgon onsdag för tredje gången Offenbachs buffa operette "Tjufskyttarne".

— **Finska operan**. Det länge emotsedda och förberedda evenementet har blifvit verklighet. "Don Juan" har gått af stapeln. Helsingfors bildade publikum skall känna sig tacksamt mot finska operan, som, i sin allvarliga sträfvan att motsvara en konstanstalt, icke skytt möda och kostnad, för att låta detsamma inom hemmets knutar bilda sig ett omdöme om ett arbete, hvars värde skattats högt af konsthistorien. — Musiken till "Don Juan" daterar sig från en tid, då Mozart redan var den mognade konstnären. Derförinnan hade han fullbordat arbeten af de mångfaldigaste slag, som omfatta musikens alla former, och uti allting gjorde sig hans originalitet och sällsynta begåfning gällande sålunda, att han skapade en musik, som, visserligen väsentligt förberedd af Gluck, dock var helt och hållet ny genom sin rikedom och oändliga uttrycksförmåga. Det var en utvidgning åt alla håll, såväl i vokalt som instrumentalt hänseende. Hvad specielt beträffar operans område, der Gluck före honom emanciperat sig från den italienska torftigheten, anslöt sig Mozart varmt till dennes omsorgsfullare instrumentering och utvecklade denna ytterligare ända till den rikedom, som möter oss exempelvis i "Don Juan". "Det enskildas sträfvan till sjelfständighet" var för Mozart icke ett hinder, det var tvertom ett medel till att ernå de sublimaste uttryck för framställandet af det erforderliga. Så möter oss i "Don Juan", om vi ett ögonblick bekämpa vår hänförelse öfver totalintrycket af dessa än brusande än smekande toner och egna uppmärksamhet åt orkestern, de mest originella motiv, än konseqvent rörliga, än nyckfullt omkastade, än imiterande sångstämman — det är som om man skådade genom mikroskopet i en vattendroppe, der infusionsdjuren födas, spritta af lif och uppslukas af hvarandra, för att åter gifva rum för nya svärmar — ett mikrokosmos, hvars frånvaro vore en lucka vid gestaltningen af det hela. Men det är icke allenast genom den egna, mäktiga röst, Mozart gifvit orkestern, han ur den italienska operamusiken skapat den tyska, han har äfven i sina melodier brutit med de gamla traditionerna. Det meningslösa, som är det utmärkande draget i den italienska operamelodin, existerar icke för Mozart; hos honom är äfven sången karakteristisk och gifver i de flesta fall ett sannt yttryck åt situationen eller den individuella känslan, hvarvid han tidtals begagnar sig af en för operan då ännu ny aggrediens, nemligen den tyska folkvisan, som i hans händer vexer till aria. Dessutom förmärkes hos Mozart äfven i ensemblepartierna, hvilka dock i "Don Juan" icke äro många, hos stämmorna denna samma „det enskildas sträfvan till sjelfständighet", som är det väsentliga i den polyfona musiken och som just i operan har sin rätta plats; emedan endast genom densamma, vid handlingens utveckling till en konflikt, en fullt fattlig, samtidig yttring af de skilda karaktererna blir möjlig. Det finnes dock ett väsentligt element af operan, till hvilket Mozarts sundt reformatoriska snille icke sträckt sig, och det är sjelfva den yttre formen. Sådan operan till sina beståndsdelar hade utvecklats hos italienarne, med dess bestämda indelning i omöjliga arior, recitativner och körer, sådan förblir den äfven i Mozarts händer, han har aldrig begrundat dessa skrankors onaturlighet utan har blott åtnöjt sig med att ingjuta nytt lif i dem. Deraf denna parodi till dram, som uppstått genom Lorenzo da Pontes traversion af Don-Juan-sagan. Men icke nog med att det tragiska ämnet sålunda utvecklats till en karrikatyr, det har dessutom fått en tendens af mer än tvetydigt slag. Vi kunna endast beklaga att en text af så omoralisk halt kommit under musikalisk behandling af Mozart och derigenom undgått ett välförtjent ödeglömskan. Icke så, att vi i sjelfva musiken skulle spåra den ringaste syftning åt det frivola, men dess scabrösa underlag kan icke undgå att hos oss väcka vämjelse för *denne* Don-Juan, hvars slutliga undergång icke ens är på ringaste sätt motiverad, så att någon försoning fölle öfver den förhärdade syndaren. Men librettot är nu en gång en „conditio sine qua non", och har man dessutom tyvärr fått vänja sig att se detsamma i alla fall underhaltigt och i de flesta äfven — dåligt. Vi vilja derför icke öda vidare ord på detsamma utan återvända till musiken. Hvad vi ofvanföre yttrat om den senare, gäller hufvudsakligast blott "Don Juans" historiska värde. Vår tid, hvars grunddrag är heresi, tillmäter icke heller stor tro åt auktoriteter och har detta sin bästa tillämpning just på det musikaliska området. Det vore att förneka mensklighetens perfektibilitet, att framställa den musikaliska klassicitén såsom ett culminationsstadium för det skönas uttryck i toner, och kunna vi icke hjelpa, att äfven Mozarts "Don Juan" till vissa delar numera är något föråldrad. Det fordras icke ringa mått af kärlek till saken och delikatess i föredraget, för att kunna framställa flere af i "Don Juan" förekommande ställen så, att de icke för ett nutids öra låta triviala; ty i musiken, som talar omedelbart till känslan och icke kan åskådligt förklaras, hafva icke så detaljerade grundsanningar kunnat utveckla sig, att de förmådde herrska öfver tidernas varierande smak, hvilken i de allra flesta fall står utöfver menniskors tillgöranden. — Vi förbehålla oss att en annan gång få återkomma till utförandet af denna i hvarje fall märkeliga opera.

th.

— **Expositionen af herr handlanden C. Göhles tafvelsamling** har inbringat 872 m. 50 p., hvilka tillfalla "röda korsets" finska förening till understöd åt sårade soldater. (Hfbldt.)

— **Maskraden i studenthuset** i går var mycket animerad, talrikt besökt och särdeles brillant. Lokalen var artistiskt och smakfullt dekorerad och de rikt omvexlande, vackra samt till en del dyrbara kostymerna uppburos på ett sätt, som vittnade om, att man befann sig i godt och bildadt sällskap. — Cortègen, skilda grupper af kostymerade personer med hänsyftningar på dagens frågor, samt flere karaktersmasker väckte mycken munterhet och lifligt bifall.

— **Militärmusik**. "Gorny-Dubniak-marsch" för piano af A. Leander har utkommit på A. E. Lindgrens förlag. På samma förlag har äfven utgifvit "Finska gardets favoritmarscher".

— **Sångföreningen** inöfvar som bäst Mozarts "Requiem", som kommer att gifvas tisdagen den 16:de dennes till förmån för "röda korset".

— **"L'exposition Universelle de 1878 Illustrée"** är namnet på en illustrerad tidskrift, som utkommer under expositionstiden i Paris och anmäler sig såsom en organ för utställarenes intressen. Red. har emottagit en nummer af tidskriften för mars 1878, som innehåller, text: officiella afdelningen, tidskriften "l'Exposition Universelle illustrée, krönika, de kinesiska byggnaderne, Belgien vid expositionen, Norge, Fysiken, samt rapport till ministern för jordbruket och handeln; äfvensom illustrationer: Norge, Fysiken, Kineserne vid expositionen, Svenskarne vid expositionen, allmän plan öfver expositionsplatsen samt Belgien vid expositionen. Tidskriftens pris är i Paris 43 fr. och i departementen 52 fr., hvartill för utlandet tillkommer postporto. Man abonerar sig i Paris: 35, rue Saint-Lazare.

— **Bolaget "Helsingfors Aktiebostäder"** hade jemväl förledne lördag bolagsstämma.

Nettovinsten för året skall ha uppgått till något öfver 42,000 mark. Deraf lades 12,000 mk till reserv- och besparingsfonderna. 30,000 mk utdelades åt aktionärerne, som sålunda erhöllo icke mindre än 15 % på sina i företaget nedlagda penningar. — Likaledes i lördags hade aktionärerne i härvarande rederiaktiebolag årsbolagsstämma, hvarvid beslöts att bolagets fartyg "Finland" och "Albion" skulle hemkallas, uppläggas och försäljas samt bolaget härefter upphöra med sin verksamhet. I beslutet, som var enhälligt, deltogo representanter för något öfver 1,100 aktier. (H.bl.)

— **Finska Litteratursällskapet** sammanträder onsdagen den 3 april kl. 6 e. m. på vanligt ställe å universitetet.

— **Folkupplysningssällskapet** har som bäst under arbete en geografisk beskrifning öfver Ryssland, som utarbetas af mag. K. Suomalainen. (U. S.)

Bref från Tyskland.

(Till Finlands Allmänna Tidning.)

Berlin d. 20 mars.

Om jag, uppriktigt sagdt, icke varit någon så enthusiastisk "Trebelli-dyrkare," som de flesta bland mina vänner både här och annorstädes, så får jag deremot nu, efter att här om qvällen ha hört "divan" i en af våra store landsmans mästerverk, „Profeten," sanningen till ära, öppet tillstå, att jag fann henne alldeles förträfflig; ja jag tror knapt att det är möjligt att bättre återgifva Fides' svåra parti än hon gjorde det. Den triumf, som hon härför skördade var i följd häraf också fullt berättigad; men denna skulle ha varit ännu större derest hennes medspelande, Grossi, som utförde Berthas rol – och gjorde detta på ett särdeles förtjenstfullt sätt — äfven hade återgifvit sitt parti på italienska språket. Så skedde likväl icke, hvilket föreföll litet hvar så mycket mera underligt som hon är en "italiana di sangue puramente." Men aktriser ha ibland sina nycker, som icke engång den mest ortodoxe teater-direktör förmår att kufva. Emellertid måste en sådan olikhet i språk alltid verka störande. *Hon* sjög på tyska och signoran på italienska. Huru annorlunda skulle icke t. ex. den herrliga duetten i 1:sta akten ha tagit sig ut om Grossi återgifvit sin anpart på italienska? — Sin största seger firade Trebelli dock onekligen i solo-arian i fängelsescenen, och att den fullsatta salongen var hänförd af hennes sång och spel, båda lika mästerliga, derom vittnade de täta inropningar, som kommo henne till del. Till stor förlust för sångens alla vänner var denna representation dock dess värre den sista, i hvilken hon här uppträdde. Märkvärdigt är det i sanning, att denna konstnärinna, trots alla dessa oupphörliga konst-resor år ut och år in i snart sagdt alla väderstreck, kunnat bibehålla den friskhet i föredrag, som utmärker henne. Men det ges vissa lyckliga naturer, hvilka stå ut med ansträngningar mer än alla andra, naturer, som åren nästan spårlöst tyckas halka förbi.

Här talas naturligtvis mycket om den förestående stora kongressen för ordnande af orientaliska angelägenheterna, men det talas ej stort mindre om hvem som månde blifva vår rikskanslers ställföreståndare. Som bekant har grefve Stolberg, hvilken var utsedd till denna vigtiga befattning, undanbedt sig förtroendet och skall icke kunna förmås att frångå sin föresats. Furst Bismarck sjelf lär till och med anse alla underhandlingar med honom afbrutna. Emellertid hörde jag härom dagen af en, som närmare följer med de politiska affärerna, att grefve Stolberg ännu icke skulle ha sagt sitt sista ord. Kanske har min sagesman också rätt, ty det brukar ju hända att i kritiska fall en liten diplomatisk sido-dörr oftast hålles öppen. Att denna fråga ligger Bismarck ömt på hjertat är emellertid säkert. Men det är äfven en annan, som för ögonblicket utgör föremål för hans käraste förhoppningar, och det är den att få till stånd ett preussiskt jernvägs-ministerium, hvars blifvande chef vore ämnad att sedan träda i spetsen för hela det tyska rikets jernvägs-amt.

Vår åldrige kejsares födelse-dag tillstundar, och för att deltaga i dess firande ha flera höga gäster anländt hit, och än flera väntas. Konungen af Sachsen samt storhertigen af Baden ha redan infunnit sig, och ceremonielet för högtidligheterna är nyss offentliggjordt. Efter föregången mottagning af en mängd furstliga personer och högre embetsmän gifves på festdagen stor familjemiddag i kronprinsens palats och på aftonen soiré i Hvita salen i det kejserliga slottet. Derjemte kommer högtidsdagen att firas medelst paradering af garnisonen. — Kejsar Wilhelm är vid den bästa helsa, ses ofta ute, bivistade här om qvällen spektaklet samt hade samma dag på förmiddagen öfvervarit en större slutuppvisning i gymnastik och fäktkonst i Wilhelmsgymnasiet. Hvilken afundsvärd vigör vid en så hög ålder!

Ja, här i Berlin blir man gammal. En annan födelsedag firades här i fredags, hvilken äfven förtjenar att antecknas. Det var ett äldre fruntimmers. Enkefru Haase i M:strasse fylde då 100 år. Ja, ett sekel hade hon genomlefvat. Den bleke mannen med lien, förgängelsens ombud, som går omkring och upphemtar sin skörd, hade på sin vandring alltjemt gått hennes port förbi. Men icke nog härmed. Det blef henne äfven unnadt att ännu i sena ålderdomen bibehålla sina både själs- och kropps-krafter. Till högtidsdagen hade hon sjelf förberedt alla anordningar, och denna familje-fest räckte i tre dagar. På den första tog hon emot sina barn, af hvilka flere redan voro gråhårsmän; på den andra sina barnbarn, och på den tredje sina barnbarnsbarn. — Det var något i högsta grad imponerande — yttrade en person, som äfven infunnit sig för att bringa den hundraåriga sin lyckönskan — att se den vördnadsvärda gamla, iklädd sin svarta sidenklädning, då hon redan vid dörren emottog sina gäster, och att vidare läsa i hennes drag då hon, mysande och med en viss stolthet berättade huru många af våra konungar hon öfverlefvat. Högaktad af alla betraktas hon nära nog som en drottning af hela det qvarter, der hon bor, och firandet af hennes födelsedag har utgjort ett samtalsämne i hela staden.

Landsorten.

Björneborg. *Ett fall af verklig hund rabies* förekom härom dagen. En liten flicka blef nemligen den 26 mars biten i handen af en galen hund. Djuret aflifvades genast derefter och öfverlemnades åt djurläkaren för undergående af obduktion. Läkaren har derom utfärdadt ett sålydande intyg:

Obduktionen har ådagalagt att hunden, såvidt jag, beträffande ifrågavarande hundsjukdom varit i tillfälle att iakttaga, varit af rabies, i sjukdomens andra stadium, angripen, intygas; Björneborg, den 29 mars 1878. Axel Berg.

(Satak.)

— **Bränvinsutskänkningsbolaget i Björneborg.** Bolagets vinst under förlidet år utgjorde: å utminuteringen i trenne lokaler 35,538 mk 83 p., och i tre dylika utskänkningar 6,188 mk. Denna vinst fördelades sålunda, att folkskolebyggnaden erhöll 16,000 mk, folkskoledirektionen till stipendiefond 5,000 mk, folkskolan på Räfsö 1,000 mk, folkskolornas beklädnadsfond 500 mk, feberlasarettet 6,000 mk, teaterbyggnadsfonden 5,000 mk, musikkapellet 5,500 mk, pensionskassan för ålderstigna, värnlösa fruntimmer 1,000 mk och frivilliga brandkåren 1,000 mk.

Återstoden reserverades till reservfond m. m. (B. T.)

— **Täflingskörning i Uleåborg** försiggick den 21 dennes. Till densamma hade anmälts 25 hästar, af hvilka dock 6 kasserades vid undersökningen och 2 vid profkörningen, så att endast 17 deltogo i täflingen, deraf 13 hingstar och 4 ston. Banan var ellipsformig och af en versts längd samt genomlöptes tre gånger. För *hingstar* gafs 1:sta priset (500 mk) åt Nils Iisakka från Torneå (hvars häst genomlöpte banan på 6 min. 11 sek.), 2:dra (350 mk) åt E. Hakola från Alahärmä (6 min. 13½ sek.), 3:dje (200 mk) åt Georg Katajamäki från Piippola (6 min. 31 sek.) samt 4:de priset (125 mk) åt E. Walmari från Kemi (6 min. 43 sek.) För *ston* kunde hvarken första eller andra priset utdelas: det 3:dje (150 mk) tillföll J. Lillström från Kauhava (6 min. 43 sek.) samt det 4:de (100 mk) A. Kurtti från Torneå (6 min. 49½ sek.). (Kaiku.)

— **Från Kuolemajärvi** berättar en korresp. i Ilmarinen, att Seivästö bys invånare vid ett derstädes under februari månad hållet sammanträde beslutat inrätta en folkskola i sin by, hvilket beslut borde sättas i verket så snart som möjligt. Skolan skall blifva gemensam för gossar och flickor och stå under en lärarinnas ledning. Nu har man redan kommit så långt, att skolan skulle börja sin verksamhet inom instundande april månad i en hyrd lokal. I höst skall den tillärnade nya folkskolelokalen, till hvilken man som bäst håller på att släpa byggnadsvirke, blifva färdig. I lön hafva byboerna beslutat betala 100 rubel åt skollärarinnan, förutom fri bostad, värme och upplysning. (W. T.)

S:t Petersburg.

Om H. K. H. Storfursten, Öfverbefälhafvarens besök i Konstantinopel innehåller Times för den 27 nyssvikne mars följande telegram.

"San Stefano, 26 mars. — H. K. H. Storfursten Nikolaj afreste i dag på morgonen kl. ½8 ombord å ångyachten "Livadia", åtföljd af sin son, prins Eugène af Leuchtenberg, prinsen af Oldenburg, generalerne Nepokojtschitskij, Skobeleff, far och son, Gurko, grefve Schuvaloff och Levitskij, amiral Popoff, hr Nelidoff, d:r Obermüller samt tio andra officerare hörande till H. K. H:s personliga svit. "Livadia" följdes af ångfartyget "Constantin", ombord hvarå befunno sig återstoden af Storfursten Öfverbefälhafvarens generalstab, brigad-generaler och öfrige högre officerare vid kejserl. gardet.

Klockan på slaget 10 lemnade "Livadia" San Stefano. Storfursten hade icke tillåtit att hans flagga hissades samt yttrat den önskan att man ej måtte gifva några artillerisalfvor, emedan till hans ära afskjutna kanonskott kunde för Sultanen vara obehagligt. Under färden blef "Livadia" till först helsad af en österrikisk aviso-ångare med lifliga rop från dess besättning, hvilka hjertligt besvarades från yachten. Trenne engelska kanonbåtar flaggade samt hissade den ryska flaggan, hvilket upptogs mycket väl En svensk kanonbåt mannade rå samt helsade jemväl Storfursten.

Då Livadia ankom framför palatset Dolma-Bagtché möttes yachten af Sultanens ångyacht och Munir-Bey, förste drogman i divanen, jemte en adjutant steg ombord å det ryska fartyget. H. K. H. begaf sig till palatset åtföljd af endast de personer, hörande till hans svit, hvilka befunno sig ombord å "Livadia." Storfursten mottogs af förste ministern och ministern för utrikes ärendena. Utanför palatset stod uppställdt ett kompani af borgargardet, hvars musik spelade ryska nationalhymnen.

Sultanen mötte H. K. H. vid ingången till palatset och beledsagade honom uppför trappan till emottagningssalen och den derstädes för H. K. H. bestämda stol. Vid emottagningen blefvo endast de öfriga medlemmarne af den kejserliga ryska familjen, general Nepokojtschitskij, hr Nelidoff, hr Onou, förste ministern och utrikes-ministern presenterade. Sultanen visade sig mycket hjertlig och uttryckte sin glädje öfver att sammanträffa med Storfursten, samt yttrade dervid det han uppriktigt önskade vinna sin granne H. M. Kejsarens af Ryssland goda tanke. Storfursten bevarade hjertligt dessa Sultanens ord samt uttalade den önskan att freden måtte blifva varaktig. Sultanen yttrade då, det han hoppades att Storfursten icke satte tro till ett enda ord af alla de historier, som man berättade om hans (Sultanens) fientliga afsigter och upprepade det han önskade endast lefva i fred med Kejsaren af Ryssland "sin granne" (han gaf särskild vigt åt dessa ord). Sultanen uttalade äfven sin tacksamhet emot Kejsaren för det vänliga emottagande, som kommit Reouf-Pascha till del.

Slutligen föreställdes för Sultanen generalerne och medlemmarne af generalstaben. Under sammankomsten befunno sig de öfrige af besökarene uti en annan

---

Guld och blod.

Social roman

af

Gregor Samarow.

Hon tycktes ett ögonblick tveka, — men sedan gick hon hastigt och utan att se sig om, bort med honom, medan Lehmann, som tändt ett talgljus i en bleckstake, gick framför dem öfver förstugan till den andra sidan af huset.

Han öppnade här en dörr liggande midtemot gästrummets och trädde in i ett stort rum, i hvilket till höger och venster stod en rad af enkla britsar med halmmadrasser.

Detta var det egentliga Penne, sofstället, der hemlösa personer hvilka hörde till Blå Gäddans gäster, mot en afgift af en till två groschen, allt efter större eller mindre efterfrågan, kunde taga sitt nattläger, och ofta hade Wedeking här bortsofvit bränvinsrusets svåra bedöfning. Men i dag skred han stolt genom detta rum, för såvidt hans svindlande sinnen ännu lät känslan af stolthet hos honom uppstiga, och följde värden genom en liten afplankning in i ett bakrum, i hvilket man såg en bred säng, en gammal kanapé, ett rundt bord, en dålig spegel och några eländiga litografier på väggarna, hvilka föreställde en med detta rum så föga sammanhängande historien om den heliga Genoveva och hennes son.

Värden stälde ljuset på bordet och aflägsnade sig.

Wedeking föll tumlande ned på soffan.

Jetta satte sig bredvid honom, han lade sina armar kring hennes hals och ville kyssa henne, men hans hufvud sjönk tungt ned på hennes skuldra.

— Gå till sängs, Wedeking! sade hon, och sof bort ditt rus. — Du är tråkig! — Då hade jag, när allt går omkring, dock haft det roligare med gamle Meyerhoff, tillade hon med betoning, i det hon lurande såg på honom.

— Meyerhoff; — ropade han stammande, med den rosslande ton, hvilken utvisar, att ruset trycker allt tyngre och tyngre på hjernan; — Meyerhoff! — Den girigbuken! —

Han slog med handen på bordet och blickade stelt framför sig, liksom sökte han åter fatta tråden i sina tankar.

— Han är således mycket rik? frågade Jetta, i det hennes läppar närmade sig hans öra; — det kan jag ej tro. — Du bedrager dig. —

— Jag bedraga mig? ropade han, ännu starkare slående i bordet; — nej, jag bedrager mig icke, — jag känner honom. — Det är han, som eger huset vid Wilhelmsstrasse, i hvilket min förträffliga, dygderika syster bor. — Han hopar guld på guld tillsammans; — men fortfor han, i det en häftig hickning afbröt hans ord, — det är sördt för att hans skatter skola erhålla en afloppskanal. — Det är min sak. —

Han skrattade högt och föll sedan åter mot soffans ryggstöd.

— För fan! sade han efter några ögonblick, jag är trött, — jag måste sofva, — jag vet ej hvad Lehmann har i sin dryck. — Den trycker mig alltid. —

Han steg med svårighet upp, raglade med stora steg mot sängen och nedsjönk tung på densama.

Efter några minuter förkunnade ett doft snarkande, att sista återstoden af hans medvetande var qväfdt genom bedöfningens sömn.

Jetta, som tankfull blifvit sittande på soffan, steg nu upp och gick fram till den sofvande.

— Meyerhoff, — Neue Wilhelmsstrasse! sade hon för sig sjelf, — det är nog, — jag skall få reda honom, och är det som denne fyllbult säger, så skola hans guldfiskar befrias ur sitt fängelse.

Sedan böjde hon sig öfver den stelt och nästan som död liggande Wedeking, tog ur hans ficka återstoden af hans penningar och gick, utan att mera kasta en blick på den sofvande, genom det stora sofrummet och genom förstugan tillbaka till gästrummet.

— Wedeking sofver, sade hon skrattande till Lehmann, — han har nog tills morgon middag. Tag bort ljuset, — jag går.

Och lätt nickande åt värden, lemnade hon rummet, i det hon vinkade åt den bleke mannen, som åter lugn satt på sin plats vid väggen och genomträngande betraktade henne, att följa sig.

Han steg upp och gick efter henne genom förstugan.

I trädgården, nära utgångsdörren, stannade hon, fattade hans hand, och tryckte deruti de penningar, hon tagit ur Wedekings ficka.

— Tag dessa, sade hon med mild stämma, — tag dem, och hjelp er vidare dermed. —

— Ingen tack! — intet afslag! sade hon upptagande sitt visitkort ur fickan och räckande honom det. — Här min adress! — jag försakar ingenting, då jag ger er detta. Behöfver ni någonting, så kom till mig, — och då det går er bättre, så ger ni mig det åter! Innan han kunde svara, hade hon öppnat porten och åter slutit den bakom sig, — redan hörde man hennes raska steg mer och mer aflägsna sig på gatan.

Han stod ett ögonblick stilla och höjde ögonen mot den mörka himlen, på hvilken

Se n:o 76.

sal, prydd med en marin-målning af den namnkunnige ryske målaren Ajvasoffskij. Besöket varade en half timme, hvarefter Storfursten jemte svit foro öfver Bosforen ombord å små ångbåtar och kaiker samt begåfvo sig till kiosken Beglerbey på Asiatiska sidan.

Landstigna på kioskens marmor-terass funno vi till höger en turkisk hedersvakt med sin musik och till venster ett kompani ryske marinsoldater likaledes med musik. De officerare, hvilka ankommit ombord å "Constantin", voro äfven der församlade. Kort derpå tillkännagafs Sultanens ankomst. Storfursten och prinsarne, åtföljde af de förnämste officerarene vid staben, emottogo Sultanen vid stranden samt ledsagade honom till de rum, som voro iordningställde för hans emottagande. För Storfursten presenterades turkiske officerare, bland hvilka befunno sig Ghazi-Osman- samt Fuad-pascha. Officerarene ordnade sig uti en half cirkel framför ingången till den för Sultanen bestämda sal. I midten stodo Skobeleff och Osman-pascha. De tvenne krigarene räckte hvarandra hjertligt händerna och sade sig vara gamla bekanta sedan Plevnas belägring. Sultanen stannade omkring en qvart timme i Beglerbey. Storfursten återvände öfver Bosforen med Sultanen och tog afsked af H. M:t i palatset Dolma Bagtché.

Kejserliga vagnar afförde derefter Storfursten och hans svit till Tyska ambassadhotellet till prinsen af Reuss. Derifrån for H. K. H. till ryska ambasadhotellet. En mängd åskådare väntade på gatorne och i fenstren att få betrakta hans färd. Framför ambassadhotellet stod en massa folk, som med värme helsade H. K. H. vid hans ankomst och afresa. En kort bönstund hölls uti hotellets kapell och derpå återvände alla ombord å „Livadia".

De diplomatiska förbindelserna äro återknutna. Hr Nelidoff är Rysslands provisoriske representant. Örnarne å ambasadhotellets dörrar, hvilka medan kriget varade voro öfvertäckta, äro åter synliga."

— Till Moskva Tidningen skrifves från S:t Petersburg att flera elever vid de medicinska föreläsningarne för fruntimmer, hvilka aflagt examina, hafva erhållit läkare-titel samt genast anställning. Sålunda qvarstannade fru Zavoljskij vid medicinska akademien såsom professor Eichwalds biträde, fru Pavlowskij såsom biträde åt professor Bogdanowskij vid Nikolaj-hospitalet, fru Schabanoff anställdes hos d:r Rauchfuss vid Prinsen af Oldenburgs sjukhus för barn och fru Kerposenko erhöll plats såsom distrikts läkare i Pskovska guvernementet.

UTRIKES.

Engelska regeringen väntar, enligt hvad Globe berättar, afgörande rörelser i trakten af Konstantinopel och har i följd deraf på telegrafisk väg tillställt amiral Hornby vigtiga och definitiva instruktioner för detta fall. "Vi torde väl med tillförsigt, säger S:t Pet. Ztg, kunna räkna derpå, att vår regering har vidtagit nödiga försigtighetsmått, för att städse i rättan tid kunna bemöta möjliga, från engelsk sida gjorda försök att ockupera Dardanellerna. I England uppmanar Standard, utan afseende på Londonkabinettets nyligen ingångna förpligtelse att icke landsätta trupper på sundens europeiska eller asiatiska kuster, till ockupation af Gallipoli och Bulair-linierna med en betydlig engelsk truppkorps; tidningen hänvisar på de 80,000 man, som uppgifvas vara fullständigt rustade till att inskeppas till Orienten, och skulle helst se att denna styrka så fort som möjligt koncentrerades i Dardanellerna. Att Ryssland icke kan lugnt vänta till dess England hinner sätta dylika vänskapliga planer i verket är klart; tvertom tyckes det vara vårt öfverkommandos första pligt att icke låta alla de strategiskt vigtiga punkter vid sunden, på hvilka våra motståndare kasta sina blickar, falla dem i händerna. Derföre bör man få antaga, att i samma ögonblick engelska trupper till större antal afsändas från England eller Malta till Orienten, våra trupper få befallning att utan vidare dröjsmål skrida till Gallipolis besättande. Äfven om ett sådant förfarande skulle gifva en omedelbar, formel anledning till Englands krigsförklaring, torde en sådan af omständigheterna ovilkorligen fordrad handling, som dessutom blott vore föreskrifven af pligten till sjelfförsvar, svårligen kunna underlåtas, och om det bekräftar sig, att i sultanens råd de mäns röster äro öfvervägande, hvilka vilja en allians mellan Porten och Ryssland emot England, och att den hittillsvarande ministerpresidenten Ahmed Vefik Pascha, ett bland Layards kreatur, i följd deraf begärt sitt entledigande, — så torde icke heller några synnerliga militäriska svårigheter ligga i vägen för en ockupation af Gallipoli och Bulair-linierna. I besittning af denna position och af de höjder, som beherrska Konstantinopel, kunna vi i allsköns lugn afvakta de engelska angreppen. — Samma intresse, som Ryssland har af att så snart som möjligt se afgörandet fälldt, om det skall blifva krig eller fred, har England uti att uppskjuta detta afgörande, till dess att dess väldiga förberedelser till kriget äro fullbordade. En hel mängd af dess största pansarfartyg afvaktar ännu sin slutliga utrustning, som kan blifva färdig efter några veckor, hvarefter de kunna afgå till att förstärka flottan i Medelhafvet och Marmorasjön. Emellertid fortfar England med ett finansielt krig emot oss, och den som vill veta hvad det kostar oss, den må jemföra kursnoteringarna; deras siffror tala ett språk, som icke kan misstydas. Men hvad gör England, under det vi på så känbart sätt blifva offer för den spända, men ännu icke formelt afgjorda situationen? Det uppköper tusentals hästar i Amerika, det armerar otaliga pansarfartyg, det inkallar i Indien hundratusentals muhamedaner under vapen, det hopar i Besikabugten oerhörda förråder af ammunition och proviant, och förvandlar Malta till ett af bajonetter och kanoner öfverfyldt klippnäste, utan att vi tillsvidare kunna göra annat, än afvakta fullbordandet af dessa Englands rustningar, som dock uppenbart endast äro riktade mot Ryssland".

Telegrafunderrättelser.

Wien *d. 30 mars.* Till Polit. Korr. telegraferas: Konsulerne i Volo protestera emot de turkiska blodbaden i Thessalien. Det oaktadt omtalas nya massakrer från byn Kanalia. 1,500 albaneser hafva med raseri angripit byn Radowitza, som hårdnackadt försvaras af invånarne.

London *d. 30 mars.* Det liberala partiets utsigter förbättra sig. Den offentliga meningen begynner blifva mera böjd för en fredlig uppgörelse med Ryssland. Lord Derbys afgång har försvagat kabinettet och stora ansträngningar göras, för att förmå honom att qvarstanna.

Konstantinopel *d. 30 mars.* Storfursten Nikolai återvände från Konstantinopel i torsdags den 28:de. Han afreser dit på nytt i dag. Här talas allmänt om att, i händelse af krigets förnyande, håller sig Turkiet stilla.

Wien *d. 30 mars.* Enligt underrättelser från Londons officiela sferer, synes der någon liten svängning hafva egt rum i åsigterna, på grund af Tysklands påtryckning, till följd hvaraf kriget åter synes vara mindre oundvikligt än under sednaste dagar, och man har åter hopp om att tvisten skall biläggas i godo, genom ömsesidiga eftergifter.

(Telegram till Helsingfors Dagblad.)

Montreal *d. 31 mars.* Brittiska regeringen har uppmanat Canadas regering att sätta Pageckusten i brittiska Kolumbia i försvarstillstånd emot en invasion.

London *d. 31 mars.* Till Times telegraferas från Bukarest d. 31 mars, att Zimmermanns korps i Dobrudscha fått ordres att ofördröjligen inrycka i Moldau.

Till Standard telegraferas från Konstantinopel den 29 mars: Layard har på brittiska regeringens instruktion förfrågat sig hos Porten, hvilken hållning Turkiet skulle intaga i händelse af ett engelsk-tryskt krig. Savfet-pascha svarade, att han personligen vore för neutralitet, men skulle förelägga saken för ministerrådet. Det förljudes, att sultanen förklarat sig icke vilja kämpa emot England.

Officiela och legala kungörelser.

På sätt under senast förflutna tre år skett komma äfven under innewarande år samt åren 1879 och 1880 att i Helsingfors stad för kronans räkning uppköpas ända till 12 stycken i södra delen af Finland födda twå års gamla tjurar af Ayrshire helras, för att derefter i afseende å spridning i de norra orterna å offentliga auktioner försäljas. Uppköpet kommer innewarande år att ske i medlet af instundande Augusti månad å dag, som skall framdeles tillkännagifwas. Priset för hwarje tjur, som af dertill utsedde personer till inköp godkännes, är bestämdt till 350 mark. Utom detta pris äro tre premier å 150, 100 och 75 mark anslagna att tilldelas egarene till de bästa af de ungtjurar som af kronan inköpas. Helsingfors af Jordbrukexpeditionen i Kejserliga Senaten för Finland, den 21 Mars 1878. 842(2—2)

Emedan jag wid sökt lagfart å östra hälften af gården och tomten n:o 3 i tionde qwarteret och andra stadsdelen af Åbo stad icke gittat wederbörligen styrka mina fångesmäns lagliga åtkomst till sagde gårdshälft, ty uppmanas härmedelst den eller de, som med stöd af bättre rätt wilja lagfarten hindra, att sin talan derom wid wederbörlig domstol utföra och stämning dertill uttaga inom natt och år efter det denna kungörelse warit tredje gången i landets allmänna såwäl swenska som finska tidningar införd, wid förlust af rättighet dertill framdeles. Åbo, den 12 Mars 1878. Eleonora Gustafsson.
880(3—2) Sjömansenka.

Klander af den lagfart wi sökt, jag Matts Hakkarainen å ½:del af Kemilä ⅜ mantals skattehemman n:o 20 i Nuosjärwi by; wi Simppa, Jakob och Karl Moilanen å ⅜:delar af Huusko eller Kärenniemi ⅛ mantals skattehemman n:o 28 i Nuosjärwi by; samt wi Jakob och Jakob Jakobsson Moilanen å ¼:del af Torwela ½ mantals skattehemman n:o 9 i Jormasby och Sotkamo socken, anmäle den eller de, hwilka tro sig i stöd af bättre rätt kunna hindra densamma, i laga ordning hos Häradsrätten i sagde socken wid talans förlust inom natt och år efter det denna annons warit tredje gången i landets officiela tidningar införd.

Matts Hakkarainen Simppa,
N:o 20 i Nuosjärwi by
Jakob och Karl Moilanen.
N:o 28 i Nuosjärwi by.
Jakob och Jakob Jakobsson Moilanen.
924(3—1) N:o 9 i Jormaskylä by.

Den eller de, hwilka tro sig hafwa stäl att klandra wår eganderätt till en fjerdedel af skattehemmanet n:o 3 i Puulosalmi by och Kangasniemi socken, anmodas att inom natt och år efter det denna annons warit tredje gången i denna tidning införd sådant anmäla hos Häradsrätten i Kangasniemi tingslag. Kangasniemi den 21 Februari 1878. 892(3—2)
Tobias & Nikodemus Pyykkönen.

Klander mot mitt ifrån S:t Katarina swenska församling i S:t Petersburg den 15 Juni 1877 uttagna flyttningsbetyg, får anmälas inom tre månader efter det denna annons warit tredje gången kungjord hos Pastorsembetet härstädes, i annat fall kommer sagde flyttningsbetyg i hwems hand det än wara må att anses såsom dödat. Helsingfors, den 28 Mars 1878. Frans Fredrik Ferdinand Woß.
886(3—2) Skräddaregesäll.

Sedan min flyttningsattest, utfärdad af Pastorsembetet i Kjulo den 19 Juni 1874 N:o 8 till Björneborg, på okändt sätt förkommit, warder densamma härmed dödad, och uppmanas en hwar, dertill befogad, att inom fyra månader efter det denna annons tredje gången warit införd i Finlands allmänna tidningar, anmäla klander emot min frejd och hinderlöshet till äktenskap hos Pastorsembetet i Kjulo. Kjulo den 21 Mars 1878. 870(2—2)
Johan Konstantin Mannelin.
Klockareson i Kjulo.

Den eller de, som tro sig ega fog att klandra min lagfart å $\frac{1}{18}$:del af skattehemmanet n:o 3 i Palois by och Nilsiä socken, uppmanas att inom natt och år efter det denna annons tredje gången warit införd, wid Häradsrätten i Nilsiä slikt klander anmäla och utföra. 874(3—3) Iwar Miettinen.

Wärnlösa flickorna Selma och Adèle Schreman hafwa wi undertecknade adopterat såsom wåra egna barn, i hwilket förhållande bemälda flickor komma att taga arf efter oß enligt gällande lag samt bära wårt familje namn; hwilket allmänheten tillkännagifwes. Heinola, den 26 Mars 1878.
878(3—3) Erika och Henrik Brander.

Arbetskarlen Matts Eriksson Niemimäkis flyttningsbetyg till Wiborg från Haapawesi af den 5 December 1870 dödas härmed till all kraft och werkan emedan det förkommit. Klander emot hans frejd och hinderlöshet till äktenskap skall anmälas inom tre månader till pastorsembetet i Helsingfors.
865(3—3)

Underteckads flyttningsbetyg till Kerimäki har på okändt sätt förkommit, hwilket härmedelst författningsenligt kungöres.
893(3—2) Petter Johan Pettersson.
Kauppinen.

Lediga tjenster.

Kapellanstjensterne i Ruowesi, Eura kapell och Karis warda härigenom lediganslagne för att inom nittio dagar härefter i laga ordning ansökas. Åbo Domkapitel, den 13 Februari 1878.
Enligt befallning:
692(3—3) A. G. Dahl.

Till följd af förre innehafwarens död warder kyrkoherdeembetet i Jomala pastorat härigenom lediganslaget för att inom nittio dagar härefter i laga ordning ansökas. Åbo Domkapitel, den 20 Februari 1878. Enligt befallning:
693(3—3) A. Malmgren.

Kapellanstjensten i Luwia, till hwilken endast en sökande anmält sig, och i brist på sökande kapellanstjensterne i Lehtimäki, Merimasku, Loppis och S:t Karins sockneadjunktstjensten i S:t Bertils och predikantstjensten i Welkua warda härigenom lediganslagne för att inom nittio dagar härefter i laga ordning ansökas. Åbo Domkapitel, den 20 Februari 1878. Enligt befallning:
694(3—3) A. Malmgren.

Till följd af förre innehafwarenes transport till annat embete warda kyrkoherdeembetena i Nykarleby och Uskela pastorater härigenom lediganslagne för att inom nittio dagar härefter i laga ordning ansökas Åbo Domkapitel, den 27 Februari 1878.
Enligt befallning:
695(3—3) A. Malmgren.

Genom förre innehafwarens död ledigblifna kyrkoherdetjensten i Limingå pastorat warder härmedelst ledig anslagen att hos Domkapitlet ansökas inom nittio dagar från och med denna dag.

Till följd af brist på sökande warder jemwäl kapellanstjensten i Salo lediganslagen att hos Domkapitlet ansökas inom nittio dagar från och med denna dag. Kuopio Domkapitel den 7 Mars 1878.
746(3—3) Ex officio:
J. W. Calamnius.

---

endast några få bleka stjernor voro synliga bakom molnen.

— Hjelp, utropade han, och medkänsla här? och der borta i verlden, som man kallar dyglig, endast hån och iskall likgiltighet! Måste jag ej börja misstro allt hvarpå jag trodde i min barndom? Gud gifve mig förmåga att vedergälla denna fattiga, föraktade flicka hennes välgerning, hviskade han med vek stämma. — Men plötsligt kastade han hufvudet tillbaka och utropade, med vild blick skådande upp mot himlen:

— Gud — hvad har jag att göra med Gud?

Med ett hemskt, doft skratt gick han åter in i huset och satte sig på sin förra plats.

Värden hade, då Källar-Jetta aflägsnade sig med fremlingen, framkommit ur sin afplankning, och hade med en stor flaska och ett glas i handen, begifvit sig till det rum, i hvilket Wedeking låg.

Han stälde glaset och flaskan på bordet, tog ljuset och gick fram till den sofvande, som blek, med djupt insjunkna ögon låg der, och då och då rörde sig i konvulsiviska ryckningar, liksom ville han afvälta en tryckande börda.

— Detta för honom redan i dag ett godt steg framåt, sade Lehman med sina glasaktiga ögon betraktande Wedekings af det fladdrande ljusskenet upplysta drag. — Han har sväljt en duktig portion alkohol, som redan skulle kullkastat mången; men han har en seg natur, fortfor han missnöjd, — han öfvervinner allt. — Affären blir mig slutligen dyr. Jag har nu redan fem gånger betalat den dyra polisen och förslösat en ofantlig massa bränvin på honom, och allt står han ännu på benen.

— Då gick det bättre med den gamle Remmler, sade han åter ställande ljuset på bordet; för honom betalade jag endast tre gånger polisen, och så dog han ordentligt i delirium. — Det var endast tre hundra pund sterling, — men det var en enkel, snygg affär. Denne har jag försäkrat högre, emedan han var mycket liderligare och jag trodde, att det skulle gå fortare; och så får jag i åratal betala de dyra premierna; — och uppge saken kan jag heller icke, då förlorar jag inbetalningen.

Han skakade på hufvudet och tycktes fundera öfver detta ovanliga och betänkliga fall.

— Han skall uppvakna och vara törstig, sade han sedan; — då skall denna flaska sprit göra god tjenst och några droppar opium skall ytterligare befordra saken.

Han tog en liten flaska ur sin ficka och lät några droppar af den mörkbruna vätskan derur falla i glaset.

— Om jag sloge alltsammans dit? sade han eftersinnande, — det kunde på en gång göra slut på allt. — Men nej, fortfor han, åter sänkande den lilla flaskan i sin ficka, — det duger ej — de äro nu så fördömdt skickliga uti att finna dödsorsaken — och så noga vid likbesigtningen. Om ej allt går ordentligt och riktigt till, betala de icke. Men det är ej möjligt, att han länge mera står emot.

Han lyste ännu en gång på den sofvande och hade den giftigt stickande blicken i hans ögon haft kraft att döda, så hade den med rusets tunga börda kämpande svårligen mera uppvaknat.

Sedan återvände han till gästrummet och sade lugnt till de der qvarsittande gästerna:

— Det är tid att stänga värdshuset, — jag vill gå till sängs, — mitt hus är ett ordentligt hus, jag tål ej några nattsvärmare.

De närvarande följde genast denna uppmaning, reste sig från sina platser och betalade, der den försigtiga värden ej redan på förhand fordrat det, sin förtäring. Några aflägsnade sig genom trädgården, andra önskade få nattqvarter, — erlade afgiften och blefvo af värden förda i sofrummet der de utsträckte sig på britserna.

Lehmann gick derpå i trädgården, tillslöt bullrande den yttre porten, skrufvade alldeles ned den svaga gaslågan i förstugan och gick åter in i gästrummet.

Förvånad blef han stående vid dörren, ty han såg den bleke mannen, som förut uppväckt den medlidsama Källar-Jettas intresse, allt ännu sittande på sin plats.

— Nå, ropade värden förargad, ni är ännu här? — har ni ej hört, att värdshuset skall stängas, och måste jag för er skull ännu en gång ut, för att öppna porten?

— Nej, sade fremlingen i det han steg upp och gick fram till värden, jag har med afsigt qvarstannat här.

— Ni vill ha ett nattläger? — Hvarföre har ni ej genast sagt mig det? — Kom till penne. —

Han vände sig mot dörren.

Den bleke mannen qvarhöll honom vid armen.

— Jag önskar intet nattläger, sade han — jag söker Chawrusse.

Förskräckt drog sig värden tillbaka, men hastigt fattande sig sade han:

— Chawrussen? — jag förstår er ej, — hos mig finner ni ej någonting sådant, — mitt hus är ett lugnt, ordentligt hus, — gå och lät mig stänga dörren.

(Forts.)

En lärarinnetjenst wid Wiborgs stads högre swenska folkskola, med 900 mark i lön och 600 mark i hyresmedel samt likaledes en lärarinnetjenst wid stadens lägre finska folkskola med 700 mark i lön och 500 mark i hyresmedel, hwilka sistnämnda medel dock kunna ersättas af fritt qwarter med wärme, så af hugade kompetente skriftligen äfwen per posto, ansökas hos stadens folkskoledirektion inom trettio dagar, räknadt från denne dag. Wiborg, den 26 Mars 1878.

933(3—1) Direktionen.

Härmedelst anslås förenade klockare- och organisttjensten i Urdiala ledig att ansökas inom 90 dagar hos Pastorsembetet härstädes. Urdiala den 29 Mars 1878. S. Hellgren.

939(3—1) Pastor.

Årsproklama-, konkurs- och fordringsmål.

I anledning af Vicelandtmätaren Karl Löfströms, såsom målsman för sin hustru Maria Kjäldman, och Landthushållaren Karl August Michelssons, såwäl å deß makas Lowisa Kjäldmans wägnar, som i egenskap af rättsbewakare för omyndige Banmästaresonen Lars Eliel Kjäldman och Banmästaredottren Hanna Kjäldman, uti en den 4 i denna månad till undertecknad ingifwen skrift gjorda ansökning om urarfwaförmon efter Maria, Lowisa, Lars Eliel och Hanna Kjäldmans aflidna moder, Banmästaren Mathias Kjäldmans hustru Brigitta Sofia Kjäldman, har Häransrätten i Pojo och Tenala socknars tingslag genom i dag utfärdad offentlig stämning kallat nyßbemälde makars samtlige borgenärer att å andra rättegångsdagen af innewarande års den 27 nästinstundande Augusti sin början tagande lagtima hösteting i berörde tingslag, före klockan sju på aftonen, infinna sig inför Häradsrätten för att i saken höras och sina fordringar så anmäla och bewaka, som i kejserliga konkursstadgan den 9 November 1868 säges wid förlust af all rätt till betalning ur de afträdda tillgångarne. Hwilket härmedelst tillkännagifwes. Tingsstället Skällargård rusthåll den 6 Februari 1878.

På Häradsrättens wägnar:

888(3—2) Henr. Råbergh.

På aflidne Bruksförwaltaren Berndt Hemming Lindroos' sterbhusdelegares begäran, har Häradsrätten i Karislojo sockens och Sammatti kapells tingslag medelst i dag utfärdad offentlig stämning kallat Berndt Hemming Lindroos' samtlige borgenärer att å andra rättegångsdagen af det lagtima ting, som ett år härefter i tingslaget först infaller, före klockan sju om aftonen, sina fordringar inför Häradsrätten anmäla wid den påföljd kejserliga förordningen om årsstämning af den 9 November 1868 stadgar. Hwilket härmedelst tillkännagifwes. Tingsstället Tusla hemman i Lönnhammar by af Karislojo socken den 28 Februari 1878.

På Häradsrättens wägnar:

889(3—2) Henr. Råbergh.

På ansökning af sterbhusdelegarene efter aflidne Sytningsmannen Matts Eisiasson Jiwari, från Topparla by i Ylistaro socken, om urarfwaförmon efter bemälde aflidne, har Häradsrätten i nämnde och Storkyro socknars tingslag medelst i dag utfärdad offentlig stämning kallat Matts Jiwaris samtlige fordringsegare att den tredje (3) instundande Maj, före sju på aftonen, infinna sig wid Häradsrätten för att öfwer omförmälda ansökning höras och sina fordringar hos Jiwari så anmäla och bewaka, som kejserliga konkursstadgan af den 9 November 1868 säges, wid förlust af all rätt till betalning ur de afträdda tillgångarne. Storkyro den 2 Mars 1878.

På Domareembetets wägnar:

K. H. Skog. 922(3—2)

På derom gjord ansökning och enligt Häradsrättens i Lillkyro sockens tingslag denne dag widtagna beslut, warda aflidne Sytningsmannen Isak Isaksson Taittonens samtlige borgenärer härmedelst stämda att, å andra rättegångsdagen af det lagtima ting, som i sagde tingslag natt och år härefter först inträffar innan klockan sju om aftonen, sine fordringar i bemälde aflidnes bo angifwa, på sätt och wid äfwentyr, som kejserlige förordningen af den 9 November 1868 angående årsstämning, närmare bestämmer. Lillkyro den 6 Mars 1878.

På Häradsrättens wägnar:

Peter Björkelund. 923(3—1)

I anledning af wederbörande sterbhusdelegares hos Rådstufwurätten derom gjorda ansökning warda, jemlikt Rådstufwurättens denne dag fattade beslut, aflidne Handlanden Ferdinand Aspelins samtlige borgenärer härigenom kallade och stämde att första helgfria måndag i April månad nästkommande år 1879 före klockan tolf på dagen, inför Rådstufwurätten sig infinna och sina i Handlanden Aspelins efterlemnade bo egande fordringar så anmäla och bewaka, som i kejserliga förordningen den 9 November 1868 om preskription i fordringsmål och om årsstämning föreskrifwes. Helsingfors Rådhus, den 14 Mars 1878.

911(3—2) Ex officio: Viktor Ekroos.

Med anledning af Friherrinnan Fredrika Jakobina Stjerncrantz, född Grundström gjorda anhållan om boskilnnd från sin man Friherre Eugen Napoleon Stjerncrantz, warda bemälde makars samtlige så weterlige som okände borgenärer härmedelst kallade och stemde måndagen den 27 nästkommande Maj klockan elfwa och sist före tolf på dagen sig inför Rådstufwurätten härstädes infinna för att öfwer boskillnadsfrågan sig utlåta wid det äfwentyr kejserliga förordningen den 9 November 1868, angående boskilnad under äktenskap närmare stadgar, hwilket härmed tillkännagifwes. Björneborgs Rådhus den 25 Februari 1878.

Ex officio:

898(3—2) J. A. Hjorth.

I anledning af Handlanden Ernst Rostedts hos Rådstufwurätten gjorda anhållan att så till sina borgenärers förnöjande afstå all sin egendom har Rådstufwurätten genom i dag utfärdad offentlig stemning kallat Handlanden Rostedts samtlige så weterlige som okände borgenärer att måndagen den 27 nästkommande Maj klockan elfwa och senast före tolf på dagen inför Rådstufwurätten i denna stad sig infinna för att öfwer omförmälda ansökning höras och sina fordringar i berörde den 16 sistwikne Februari började konkurs så anmäla och bewaka som kejserliga konkursstadgan af den 9 November 1868 föreskrifwer wid förlust af all rätt till betalning ur de afträdda tillgångarne, hwilket härmed tillkännagifwes. Björneborgs Rådhus, den 2 Mars 1878. Ex officio:

897(3—2) J. A. Hjorth.

Borgenärerne i Skeppsbyggmästaren Abr. Andersons till konkurs upplåtna bo kallas härmedelst att onsdagen den 17 nästkommande April kl. 6 e. m. sammanträda uti Societetshuset i Borgå för att öfwerenskomma om följande ärenden:

1:o att granska goda männens berättelse om boets ställning;

2:o att besluta om tiden för lands och stads fastighetens försäljning;

3:o att besluta huru med massans fordran i Tolkis ångsågsaktiebolag förfaras skall;

4:o angående af cessionanten begärda undantag; och om öfriga massan rörande angelägenheter; hwarjemte erinras om konkursstadgans föreskrift att fränwarande få åtnöja sig med de närwarandes beslut. Borgå den 30 Mars 1878.

Syßlomännen. 931(3—1)

Samteliga fordringsegare i Handlanden Alex. Haggréns till konkurs upplåtna bo sammankallas onsdagen den 17 April kl. 5 e. m. till massans lokal, för att höras och besluta om warulagrets realisering, gäldenärens och hans familjs underhåll, Godemännens arfwode samt öfriga wid sammanträdet förekommande frågor, och erinras enligt konkurslagen att de fränwarande få åtnöja sig med de närwarandes beslut. Tammerfors den 28 Mars 1878.

G. F. Ahlgrén. C. W. Åkerlund.

Gode män. 901(3—2)

Borgenärerna i Bruksbolaget The Finland Charcoal Iron Works Company Limiteds konkurs behagade sammanträda å Societetshuset i denna stad, thorsdagen den 18 instundande April, kl. 6 e. m. för att öfwerlägga och besluta om syßlomännens i konkursmassan aflöning m. fl. frågor, och erinras att fränwarande få åtnöjas med de närwarandes beslut. Uleåborg den 19 Mars 1878.

875(3—3) Kuratorerna.

Jemlikt föreskriften uti 66 § af nådiga konkursstadgan gifwen den 9 November 1868, kallas borgenärerne uti t. f. Kapellanen E. Törmälä's till konkurs upplåtna bo, att den 11 instundande April kl. 10 f. m. sammanträda hos undertecknad Bergström, å Dunckar hemman i Wetil socken, för att erhålla underrättelse om boets tillstånd. Wetil den 8 Mars 1878.

Karl Bergström. Johan Björkbacka.

Syßlomän. 940(3—1)

Testaments- och arfsangelägenheter.

Arfwingarne till aflidne makarne förre Sjömannen Erik Andersson och hans hustru Brita Andersson från Gamlakarleby stad uppmanas härmedelst att inom natt och år efter det denna kungörelse warit tredje gången införd göra sina arfsanspråk till qwarlåtenskapen efter bemälde aflidne gällande. Gamlakarleby den 20 Mars 1878.

860(3—3) Maria Haglund.

Johan Johansson och Henrik Johansson ifrån Temmes församling uppmanas att inom natt och år härefter upphära sin arfsandel efter deras aflidne moder. 848(3—3) Jakob Hirwiniemi.

Bonde i Temmes församling.

Testamente af den 27 April 1877, efter framlidne Mamsell Fredrika Wilhelmina Ahlberg, från Hakkala Säteri i Lampis socken, hwarigenom hon tillförsäkrat all sin qwarlåtenskap åt undertecknad får klandras wid Häradsrätten i Lampis sockens och Koskis kapells tingslag, inom laga tid eller natt och år, efter det denna annons 3:ne gånger är införd i Finlands allmänna swenska och finska tidningar, hwarom hennes arfwingar härmedelst underrättas, med upplysning att bemälde testatrix Ahlberg aflidit den 10 Maj 1877 samt att ifrågawarande testamente är behärigen bewakadt den 3 sistwikne September. Lampis den 2 Februari 1878. 873(3—3)

Gustawa Wilhelmina Costiander.

Utdrag ur Rådstufwurättens i Raumo stad protokoll för den 18 Mars 1878.

§ 46.

Sekreteraren hos stadsfullmäktige härstädes Carl Wilhelm Solin företrädde samt anmälte i egenskap af lagligen tillförordnad förmyndare för oförsörjda Handlandedottren Oihonna Timm och såsom skriftligen befullmäktigadt ombud för Tullförwaltareenkan Sofie Brandenburg samt mamsellerna Selma och Charlotta Solin, alla härifrån staden, att Fröken Sofie Hjulhammar, som den 14 nyßförwikne Februari aflidit, i lifstiden medelst skriftligt testamente, hwilken nu likwäl ej fanns tillhands, tillagt förbemälde Oihonna Timm, Enkefru Brandenburg samt Selma och Charlotta Solin inemot all sin efterlemnade qwarlåtenskap, och anhöll Sekreteraren Solin icke allenast om underrättelse hwad Solin uti hans förenämnda förmyndareegenskap och sökanderne Enkefru Brandenburg samt Selma och Charlotta Solin åligger iakttaga för att få tillgodonjuta testamentet, utan ock att medelst i landets officiela tidningar få delgifwa testamentet aflidne Fröken Sofie Hjulhammars till namn och wistelseort okände arfwingar, derå och sedan här antecknats att Rådmannen Adolf Wilhelm Granström för jäfwighet uti förewarande ärende warit uppstigen ifrån sitt säte i Rätten, som honom förutan war domför, Sekreteraren Solin på tillsägelse afträdde och i Rådstufwurätten öfwerlades till följande

Beslut:

Rådstufwurätten finner skäligt Sekreteraren Solins och Enkefru Brandenburgs samt Selma och Charlotta Solins ifrågakomna anhållan bifalla, ifråga hwaraf Sekreteraren Solin, uti hans egenskap af förmyndare för Oihonna Timm, Enkefru Brandenburg samt Selma och Charlotta Solin åligga, så framt de wilja komma i åtnjutande af förberörda testamente, att delgifwa detsamma aflidne Fröken Sofia Hjulhammars närmaste genom testamentet från arftägt uteslutne arfwingar genom införande af detta protokoll tre gånger i Finlands allmänna såwäl swenska som finska tidningar; och är det dessa arfwingar sedermera öppet lemnadt att inom natt och år efter det protokollet sålunda warit i tidningarne tredje gången infördt, testamentet i laga ordning klandra, såframt de till sådan talan ansé sig befogade. Hwilket å inkallandet afsades. År och dag förutskrifne.

På Rådstufwurättens wägnar:

Frans Törnroth. 858(3—2)

Auktioner.

Medelst offentlig auktion, som måndagen den 15 nästkommande April kl. 10 f. m. anställes å Tullkammaren härstädes försäljas till den mestbjudande diverse i beslag tagna och förbrutna dömda effekter, såsom: halfylle schalar, bomullsdukar, yllebälten, swart kläde, swart saxoni och scherting i stufwar m. m. hwarom hugade köpare härigenom underrättas. Åbo Tullkammare, den 15 Mars 1878.

F. Lindberg. 781(3—3) A. G. Blomgren.

På grund af Herr Guvernörens öfwer länet den 5 April 1876 och Kejserlige Wiborgs Hofrätts den 15 Augusti samma år meddelade utslag kommer, ifall laga hinder ej möter, Bonden Johan Heinonens egande en åttondedel ($\frac{1}{8}$) af skattehemmanet n:o 11 i Kalliojärwi by och Kiuruwesi kapell att, medelst å sjelfwa stället thorsdagen den 18 nästkommande April på f. m. werkställande offentlig exekutiw auktion, försäljas till betäckande af Drengen Petter Laurikkalas deri intecknade fordran, hwarom hugade köpare, inteckningshafware och öfrige wederbörande härigenom underrättas. Idensalmi härads Kronofogdekontor, den 23 Januari 1878. 458(3—3) Alex. Walldén.

Enskilda notifikationer.

Diverse.

Aktionärerna i finska teaterns aktiebolag sammankallas till extra ordinarie bolagsstämma måndagen den 15 April 1878 kl. 4 e. m. i Arkadia-teaterns foyer, i och för afgörande af några wigtiga frågor angående nästa spelår.

Direktionen. 937(3—1)

Förenings-Banken i Finland.

Sedan handelssocietetens i Kuopio stad Enke- och Pupillkassa, med anmälan att åtta nämnde kassa tillhöriga aktiebref uti Förenings-Banken i Finland, nemligen fyra af Litt. B. under N:ris 523—525 och 593 på ett tusen mark en hwar samt fyra af Litt. C. under N:ris 1126—1128 och 2656 på femhundra mark en hwar, jemte talonger, genom timad eldswåda gått förlorade, anhållit om dessa aktiebrefs och talongers ersättande med nya sådana, så och efter inhemtad utredning om förhållandet warda, med stöd af § 10 uti Bankens den 26 Juli 1876 fastställda stadgar, förenämnde aktier och talonger härigenom efterlyste med uppmaning till en hwar, som tilläfwentyrs kan ega några anspråk på desamma, att sådana anspråk härstädes anmäla inom natt och år efter det denna annons warit sjette gången införd uti landets officiela tidningar, wid äfwentyr, om sådant uraktlåtes, att nämnde såsom förkomna anmälde aktiebref och talonger annulleras och nya sådana till sökanden utfärdas. Hwilket sjerde gången härigenom kungöres. Helsingfors den 24 December 1877.

Bankutskottet. 3389(6—4)

Finlands Hypoteksförening.

Wid i dag anställd utlottning af i sådant afseende anmälda obligationer af Finlands Hypoteksförenings inhemska 5 proc. lån, utföllo följande numror:

Litt. A. à 100 mark. N:ris 396, 497, 503, 1397.

Litt. C. à 500 mark. N:ris 246, 263, 1007, 1059, 1105, 1219, 1317, 1505, 1574, 2746, 2840, 3402, 3884, 6430.

Litt. D. à 1000 mark. N:ris 282, 519, 743, 1125, 1140, 1142, 1149, 1390, 1693, 1697, 1720, 1840, 2011, 3787, 3811, 4076, 4092, 4286, 4575, 4738.

Litt. E. à 5000 mark. N:ris 117, 197, 219, 287, 392, 409, 411, 445.

Dessa obligationer inlösas med kontant den 3 Augusti 1878, efter hwilken dag all ränteberäkning å desamma upphör.

Af förut utlottade obligationer äro följande ännu ej till inlösen företedda och hafwa upphört att löpa med ränta.

Litt. A. à 100 mark. N:o 752, förfallen den 3 Augusti 1874. N:o 1451, förfallen den 3 Februari 1875. N:ris 630, 782, 1035, förfallne den 3 Augusti 1875.

Litt. B. à 300 mark. N:o 101, förfallen den 3 Februari 1874. N:o 80 förfallen den 6 Februari 1875.

Litt. C. à 500 mark. N:o 3055, förfallen den 3 Februari 1871. N:ris 1580, 1696, 3544, 5113, förfallne den 3 Februari 1874. N:ris 1895, 3514, 4215, förfallne den 3 Augusti 1874. N:ris 285, 805, 1374, 1494, 2005, 2024, 2025, 3566, 5019, 5373, 6019, 6198, förfallne den 3 Februari 1875. N:ris 1657, 1814, 2681, 3458, 5046, 5079, 5170, 5469, 6110, förfallne den 3 Augusti 1875.

Litt. D. à 1000 mark. N:ris 1039, 3305, 4751, förfallne den 3 Februari 1874. N:ris 136, 1225, 2736, 3223, 4022, förfallne den 3 Augusti 1874. N:ris 358, 373, 426, 1095, 1226, 3229, 3401, 4205, förfallne den 3 Februari 1875. N:ris 826, 1488, 2472, 2498, 2705, 3743, 4466, förfallne den 3 Augusti 1875.

Litt. E. à 5000 mark. N:o 403, förfallen den 3 Augusti 1874. N:o 325, förfallen den 3 Februari 1875. Helsingfors den 26 Mars 1878.

926(2—1) Direktionen.

Finlands Hypoteksförening.

Wid i dag anställd utlottning af obligationer hörande till det af Finlands Hypoteksförening med Bankirhuset M. A. von Rothschild & Söhne i Frankfurt am Main afslutade 4½ proc. lånet, hafwa följande numror utfallit.

Litt. A. à 1000 Thaler: N:ris 328, 751, 891 927.

Litt. B. à 500 Thaler N:ris 345, 504, 729, 891, 912, 1008, 1467, 1781, 2371.

Litt. C. à 200 Thaler: N:ris 209, 794, 913.

Litt. D. à 100 Thaler: N:ris 905, 1076, 1216, 1272, 1320, 1412, 1763, 1887, 1910, 1924, 2197, 2679, 2974, 3312, 3387, 3624, 3966.

Dessa obligationer inlösas till nominalwärdet hos Herrar M. A. von Rothschild & Söhne i Frankfurt am Main, Norddeutsche Bank i Hamburg, Mendelsohn & komp. i Berlin eller Finlands Hypoteksförening i Helsingfors den 15 September 1878, efter hwilken dag all ränteberäkning å desamma upphör.

Af förut utlottade obligationer äro följande ännu ej till inlösen företedda och hafwa upphört att löpa med ränta.

Litt. A. à 1000 Thaler: N:o 283 förfallen den 15 Mars 1875. N:o 581, förfallen den 15 September 1875. N:o 633, förfallen den 15 Mars 1877. N:o 977, förfallen den 15 September 1877.

Litt. B. à 500 Thaler: N:o 2188, förfallen den 15 Mars 1873. N:ris 253, 2791, förfallne den 15 Mars 1874. N:ris 1441, 1584, förfallne den 15 September 1876. N:ris 922, 2554, förfallne den 15 Mars 1867. N:ris 325, 1085, 2314, 2677, förfallne den 15 September 1877.

Litt. C. à 200 Thaler: N:o 78, förfallen den 15 Mars 1870. N:o 285, förfallen den 15 September 1877.

Litt. D. à 100 Thaler: N:o 2981, förfallen den 15 September 1869. N:o 148, förfallen den 15 September 1871. N:o 3011, förfallen den 15 Mars 1872. N:o 1013, förfallen den 15 September 1872 N:ris 1956, 3514, förfallne den 15 Mars 1873. N:o 3642, förfallen den 15 September 1873. N:o 778, förfallen den 15 Mars 1874. N:ris 853, 3038, förfallne den 15 September 1875. N:o 2422, förfallen den 15 Mars 1876. N:ris 1067, 1626, förfallne den 15 September 1876. N:ris 1867, 2167, förfallne den 15 Mars 1877. N:ris 173, 404, 1043, förfallne den 15 September 1877, hwarom dessa obligationers resp. innehafware härigenom underrättas. Helsingfors den 26 Mars 1877.

927(2—1) Direktionen.

Wid Bolagsstämman den 4 dennes med aktionärerna uti Wasa-Nordsjö Ångbåts Aktiebolag utsågos till Direktörer; Herrar Alfred Hedman Joachim Kurten och Gustaf Roschier, samt till Direktörssuppleanter; Herrar Fr. Aug. Hartman och Emil Dahlström bolagets werkställande direktör är Herr Alfred Hedman. Wasa, i Mars 1878.

917(3—1) Direktionen.

Att aktionärerna uti Aktiebolaget Gustaf Wasa wid årsstämman den 11 dennes till Direktörer återwalde Herrar C. A. Strengell, Gustaf Roschier och Alfred Hedman samt till desses suppleanter Herrar C. J. Hartman och Erik Wekblad samt till werkställande direktör Alfred Hedman warder härmed delgifwet. Wasa, i Mars 1878.

Direktionen. 918(3—1)

Wid Bolagsstämman den 18 dennes återwaldes till Direktörer för Wasa Ångfartygs Aktiebolag Herrar Joachim Kurtén C. A. Strengell och Alfred Hedman samt till Suppleanter Herrar C. J. Hartman och Emil Dahlström, såsom bolagets werkställande direktör fungerar Alfred Hedman. Wasa, i Mars 1878. 919(3—1)

Direktionen.

Ajournerad Bolagsstämma.

Emedan wid den till denna dag utlysta ordinarie bolagsstämma med aktionärerne uti Finska Mejeriaktiebolaget endast ett fåtal aktionärer tillstädeskommit, ajournerades stämman till fredagen den 12 nästkommande April kl. 6 e. m. att hållas å härwarande Societetshus, då icke allenast de uti § 11 af bolagsordningen omnämnde frågor till handläggning företagas, utan ock förslag om bolagets upplösning, i anledning af inträffade förluster, kommer att till afgörande framställas. Borgå den 29 Mars 1878.

Bestyrelsen. 936(3—1)

Pensionat i Vevey.

Ifrån och med Augusti månad detta år emottaga undertecknade ett begränsadt antal unga flickor i hel pension hos sig uti Vevey. Den omsorgsfullaste vård utlofvas. Undervisning meddelas i hemmet och ledes af en infödd fransyska.

Utförliga prospekter erhållas af fru professorskan J. von Becker i Helsingfors, som äfven lemnar närmare upplysningar.

Vevey i Mars 1878. 729(4—4)

Augusta von Becker. Bertha Zirk.

Meteorologiska observationer.

April 1.	kl. 7 f. m.	kl. 2 e. m.	kl. 9 e. m.
Barom., Millimeter	747,0	749,3	746,1
Therm., C. skala	+ 2,1	+ 2,7	+ 0,8
Vindens rigtning	OSO	lngnt	N
„ styrka	4	0	1
Himlahvalfv. uts.	4	4	4

Temperaturens lägsta stånd . . . . . + 0,8.
„ högsta „ . . . . . + 4,1.
Nederbörd, Millimeter . . . . . 1,52.

Kursnoteringar.

Finlands Bank, den 30 Mars 1878.

		Fmk. Wexelkurs.	Fmk. Diskontkurs.	
S:t Petersburg	7 dd.	254: —	244: —	pr 100 rub.
London	90 dd.	25: 70	25. 40	pr Liv. Ster.
Paris	90 dd.	102: 40	101: —	
Hamburg	90 dd.	Rm: 125: 50	124: —	
Amsterdam	90 dd.	211: —	208: 40	pr 100.
Stockholm	3 dd.	142: —	140. 50	

S:t Petersburg, den 17 Mars g. st. 1878.

London 22½, 23½, ¼. — Amsterdam 116. — Hamburg 192, 202, 200. — Paris 237, 246, 240. — Halfimperial 8: 28. — Diskonto 4—4¾.

Anmälde resande.

Den 1 April. Baron Hisinger fr. Brödtorp, agent. Fettbach fr. Lybeck, komm:råd. Ullner fr. Borgå, dispon. Humble fr. Terwakoski, bruksp. Weinberg fr. J:kylä, assess. Archipoff fr. T:hus, handl. Bandly fr. Paris, kapten Sahlstein och komm:råd. Åberg, i Societetshuset; protok:sekret, Lindberg fr. Åbo, i Kleinehs hotel; pastor Lindell fr. Jokkis, friherre Wrede fr. Anjala, possess. Aminoff fr. Pikkala, mamsell Dunajeff fr. J:kylä, fruarna Andersin fr. Joensuu, i hotel Wilhelmsbad; handl. Hahl fr. Kymmene, kontor. Grönros fr. Lowisa, i hotel de Poste; konsul Malm fr. J:stad, N. Kajen 12 pastor Sohlman fr. Tohmajärwi, Mariegtn 7; bruksförw. Hallberg fr. Möhkö, N. Esplanadgtn 3; fru Sundqwist fr. Mäntjälä, Regeringsgtngtn 2.

Statsjernwägarne i Finland.

Tidtabell för bantågen från och med den 1 December (19 November) 1877 tillswidare.

Wiborg—S:t P:burg. N:o 1.

Wiborg	afg. 7	f. m.
S:t P:burg	ank. 11,15	„

H:fors—S:t P:burg. N:o 3.

Helsingfors	afg. 8,30	f. m.
Riihimäki	„ 11,7	„
Lahtis	„ 12,59	e. m.
Wiborg	„ 7,8	„
S:t P:burg	ank. 11,25	„

Helsingfors—T:hus. N:o 5.

Helsingfors	afg. 5,45	e. m.
Tawastehus	ank. 9,35	„

Helsingfors—Åbo. N:o 3 och 51.

Helsingfors	afg. 8,30	f. m.
Riihimäki	„ 11,15	„
Tawastehus	„ 12,35	e. m.
Toijala	„ 2,9	„
Åbo	ank. 6,5	„

H:fors—T:fors. N:o 3, 51 och 81.

Helsingfors	afg. 8,30	f. m.
Riihimäki	„ 11,15	„
Toijala	„ 1,54	e. m.
Tammerfors	ank. 3,10	„

H:fors—Hangö. N:o 3 och 92.

Helsingfors	afg. 8,30	f. m.
Hywinge	„ 11,	„
Ekenäs	„ 2,56	e. m.
Hangö	ank. 3,56	„

Åbo—T:fors. N:o 52 och 181.

Åbo	afg. 1	e. m.
Toijala	„ 5,30	„
Tammerfors	ank. 7,50	„

T:hus—S:t P:burg. N:o 6 och 3.

Tawastehus	afg. 8,50	f. m.
Riihimäki	„ 11,7	„
S:t P:burg	ank. 11,25	e. m.

Hangö—S:t P:burg. N:o 91 och 3.

Hangö	afg. 5,15	f. m.
Hywinge	„ 10,34	„
S:t P:burg	ank. 11,25	e. m.

S:t P:burg—Wiborg. N:o 2.

S:t P:burg	afg. 6,15	e. m.
Wiborg	ank. 10,18	„

S:t P:burg—H:fors. N:o 4.

S:t P:burg	afg. 9	f. m.
Wiborg	„ 1,9	e. m
Lahtis	„ 6,23	„
Riihimäki	„ 8,22	„
Helsingfors	ank. 10,40	„

T:hus—H:fors. N:o 6.

Tawastehus	afg. 8,50	f. m.
Helsingfors	ank. 12,30	e. m.

Åbo—Helsingfors. N:o 52 och 4.

Åbo	afg. 1	e. m.
Toijala	„ 5,19	„
Tawastehus	„ 6,40	„
Riihimäki	„ 8,22	„
Helsingfors	ank. 10,40	„

T:fors—H:fors. N:o 82, 52 och 4.

Tammerfors	afg. 3,55	e. m.
Toijala	„ 5,19	„
Riihimäki	„ 8,22	„
Helsingfors	ank. 10,40	„

Hangö—H:fors. N:o 91 och 6.

Hangö	afg. 5,15	f. m.
Ekenäs	„ 6,18	„
Hywinge	„ 10,39	„
Helsingfors	ank. 12,30	e. m.

T:fors—Åbo. N:o 182 och 51.

Tammerfors	afg. 10,30	f. m.
Toijala	„ 2,9	e. m.
Åbo	ank. 6,5	„

S:t P:burg—T:hus. N:o 4 och 5.

S:t P:burg	afg. 8,30	f. m.
Riihimäki	„ 8,29	e. m.
Tawastehus	ank. 9,35	„

T:hus—Hangö. N:o 6 och 92.

Tawastehus	afg. 8,50	f. m.
Hywinge	„ 11	„
Hangö	ank. 3,56	e. m

Obs. Från Hangö med N:o 91, från Hywinge med N:o 3 och från Riihimäki med N:o 51 till Tawastehus, Tammerfors och Åbo.

Bantågens gång är wester om Kaipiais efter Helsingfors och öster om Kaipiais efter S:t Petersburgs tid.

Fullständiga tidtabeller för passagerartågen försäljas å alla jernwägsstationer.

G. Strömberg.

J. W. Stjernschantz.

Helsingfors,
tryckt hos J. Simelii arfwingar 1878.